

HISTORIEVIDENSKAB

Mads Mordhorst og Carsten Tage Nielsen (red.): *Fortidens spor; nutidens øjne – kildebegrebet til debat.* (Roskilde Universitetsforlag, 2001). 252 s., 198 kr.

»Netværk for Historieteori og Historiografi« er noget af det lykkeligste, der er sket for dansk faghistorie de senere år. Med energiske ph.d.-studerende som krumtapper er det lykkedes at skabe et formaliseret forum for metodiske og teoretiske diskussioner inden for et fag, der var blevet præget af en så dyb konservatisme, at det nærmede sig en ren forstening, siden det marxistiske badevand med langt hen god ret blev skyllet ud i midten af 1980'erne. Sådan er det ikke ganske længere, hvilket man har kunnet konstatere gennem en række glimrende metodisk orienterede artikler i de faghistoriske tidsskrifter de sidste år. At denne nyorientering har fået vel-formulerede offentlige stemmer, er i høj grad netværkets fortjeneste.

Al den ros gør imidlertid ikke nødvendigvis alt med udspring i netværket til store nødvendigheder. Det gælder således denne bog, der har rod i en konference med samme titel i 2000. Men en god konference danner kun sjældent baggrund for en god bog. Betingelsen herfor er, at både arrangør/redaktør og forfattere er villige til at lægge det arbejde i sagen, der gør, at indsigter og kritikker fra konferencen indarbejdes, at der skabes en indre sammenhæng mellem bidragene, og at der luges omhyggeligt ud mellem bidragene. Ingen af delene har tilsyneladende gjort sig gældende i dette tilfælde.

Resultatet er, at vi får en bog med adskillige interessante bidrag, men uden

den store nødvendighed, og hvor flere bidrag oven i købet enten i bogstavelig forstand eller idémæssigt er genbrug. Det sidste gælder fx Cecilia Trenter, der giver en god opsamling af sin afhandling om de faghistoriske kulturer i Skandinavien, men ikke kommer langt i diskussionen af de historiske tidsskrifter og poststrukturalismen, der er det angivelige emne. Det samme kan siges om Palle Ove Christiansens artikel. Jan Ifversens bidrag har – som det anføres – ord til andet været trykt i *Den jyske Historiker*, som de fleste potentielle købere nok har i forvejen. Til gengæld videreudvikler Dorthe Gert Simonsen, godt nok efter et langt genbrugende tilløb, de pointer, hun fremlagde i sin artikel om Erslev »efter den sproglige vending« i *Historisk Tidsskrift* 101:1, og med artiklen markerer hun sig atter som et af sin generations allerskarpeste hoveder.

Blandt de »rigtige« nye bidrag er der tre artikler, der diskuterer »nye« kilde typer (interview, film og kunst), uden man dog kan sige, at der er tale om systematiske introduktioner til disse felter. Til gengæld havde anmelderen med sin baggrund i det århusianske storforhold af Helge Paludans veloplagede faglige selvbiografi, der er en granskning udi, hvem der skal tillægges æren for det funktionelle kildebegreb. Enhver, der kender Paludan, ved, at han aldrig kunne drømme om at tildele sig selv den ære. Prisen går i stedet til Troels Fink. Det argumenteres der godt for, men det hører nu med til historien, at det mere end nogen anden er Paludans fortjeneste, at metoden siden 1960'erne er blevet banket på plads hos århushistorikere.

Nils Arne Sørensen